

Mäntyvaarasta se 20 p. joulukuuta 1892

Rakkaalle vanhemmalle ja uskolliselle Sionin muurin vartijalle ja työntekijälle Herran viinamäessä, Johan Raattamaalle ynnä rakkaan emäntänsä kanssa Karuliina. Jumalan armo ja rauha olkoon teidän henkenne kanssa, joka priiskoitusveren ja voiman osallisuudesta vahvistakoon teitä ja virvoittakoon ja lohduttakoon Jeesuksen nimeen syntein anteeksisaamisen armosta autuaana odottain teidän vanhuudessanne sitä, että se täytetään, mitä apostoli Paavali on sanonut, että kuin vajava lakkaa, silloin täydellinen tulee. Silloin ei enää mitään tarvita, kuin yhteen ääneen sanotaan: Pyhä, pyhä, Herra Jumala. Täydet ovat taivaat ja maat hänen herrauttansa, hoosianna korkeudessa, ja amen, ja kiitos ja kunnia olkoon ijankaikkisesti meidän Jumalallemme.

Ja nyt minä kiitän rakkaalla sydämellä kaikkein kirjain edestä, joita olen teiltä saanut yhteen Ameriikan kirjain kanssa, joita olen kiitollisuudella vastaanottanut suureksi lohdutukseksi ja sydämen iloksi, josta minä näen ja ymmärrän teidän pikkuisesta kirjastanne, että se on tosi, mitä kirjoitettu on, että parempi on viisi sanaa puhua profeteeraamalla niin myös kirjoittamalla, kuin se, että kielillä puhua vaikkapa kymmenen tuhatta sanaa eli kirjoittamalla. Josta minä ilolla näen ja ymmärrän liikutetulla sydämellä, että ei ole, rakas vanhus, vielä vanhuuden houkkuudessa houkka, niin kuin muutamat henkilöt täällä sanovat. Mutta minä pidän, että jotka niin sanovat, että he ei tunne omaa houkkuuttansa. Ja älä, rakas vanhin ihmettele, että minä näin sanon, sillä kyllä minulla olis paljon ja monesta suhteesta jotaki puhumista muutamain suhteen, niin kuin te itse tiedätte siitä syntisestä Takkisesta, jota on pyyty heikoksi tehdä, ja hän kuitenkin ei heikoksi tullu hänen saarnaamisessa ja opettamisessa. Sen tähden kuin vainaja itsensä turvasi ja nojasi esikoisten seurakunnan helmaan niin kuin lapsi äitinsä syliin, jossa hän iloisesti nukkui niin kuin lapsi nukkuu äitinsä rintaa vasten, jossa hän imi nestettä äitin rinnoista, jossa hän nyt lepää ijankaikkisesti kaikista hänen töistänsä. Ja nyt muutamat tarkkavalvojat sanovat, että he ei koko Ameriikan asioista pidä yhtään vaaria ja tuumaavat, mitä Jonas Ameriikassa tekee, kyllä Ameriikassa on parempia saarnaajia kuin Jonas on.

En minä, rakas vanhin tahdo enämpi näistä asioista puhua, sillä en minä tahdo kenenkään päällekkantajana olla, sillä minä tunnen itseni, että minä olen heikko, ja tunnen itseni syntiseksi, jonka tähden minä en jouda muiden synnistä katumusta tehdä, enkä valvoa muiden vikoja. Jonka päälle minä sanon, joka on hurskas, niin se tulkoon vielä hurskaammaksi, ja joka paha on, se tulkoon vielä pahemmaksi, ja jotka syntiset ovat ja tuntevat itse syntinsä ja kykenevät uskoa syntinsä anteeksi Jeesuksen nimeen, ne pysyvät puhtaana Jeesuksen veressä ja ovat iloiset, kuin he kuulevat, että Jeesus on syntisten ystävä sillä tietten, että ystävä rakastaa ystävänsä, joka on heidän edessä seisonut valkeana ja punaisena vertavuotavaisissa haavoissa, joka on iankaikkisen testamentin tehnyt heidän kanssansa omalla verellänsä, sillä hänen haavoistansa on veri priiskonut syntisten vaatteisiin, joiden vaatteet synnin kautta on likaiseksi tulleet, se on lokaiseksi, sillä Jeesuksen veren kautta on heidän vaatteensa tulleet valkeaksi niin kuin valkeus, jotka uskovat ja pysyvät puhtaana päivän loppuun asti.

Jonka päälle minä heikko veljenne uskossa ja Hengessä teidän kanssanne todistan kaikki teidän ja meidän synnit ja puuttuvaisuudet anteeksi Jumalan puolesta Jeesuksen nimessä ja siinä kalliissa veressä, joka on vuodatettu syntein anteeksiantamiseksi monelle tuhannelle nyt ja iankaikkisesti. Ja olkaat turvatut Herrassa, sillä Herra on Henki ja kussa Herran henki on, siinä on vapaus, se on vapaaksi ostettu lauma kaiken neljän ilman suunnalla, jotka odotamme iankaikkista yhteentuloa Karitsan häissä, jossa saamme kaiken murheen ja vaivain ja kipuun edestä kaikki opettajat, jotka ovat huolen ja murheen pitäneet jokaisesta seurakunnasta aina Ameriikkaan asti. Joka onkin kallis Jumalankin edessä, joka onkin iankaikkinen totuus, että opettajat, jotka ovat monta vanhurskauteen

saattaneet, paistavat niin kuin taivaan kirkkaus ijäti ja alati, niin kuin aurinko. Niin kuin kirjoitettu on, että vanhurskaat kiiltävät kirkkaammasti kuin auringon terä.

Eikä nyt muuta tällä kerralla, kuin saan ilmoittaa sinulle, rakas vanhin ja opetuisä, että nyt tulee meillä lähtö Ameriikkaan Mäntyvaaran Juntin kanssa, josta Anna Liisa ja Martta ovat iloiset, kuin heidän miehensä kelpaavat Jumalalle Hänen tahtonsa jälkeen siihen kalliiseen työhön Hänen tahtonsa jälkeen, jossa he itse sanovat, että Jumala varjelkoon ja vahvistakoon heitä, ettei he tahtois Jumalan työlle olla esteeksi, sillä he ovat nähneet sen, että Jumala on kaikki asiat hyvin tehnyt ja toimittanut, paljon paremmin, kuin ihminen itse ymmärtääkään. Jonka päälle he sanovat, tehköön nyt Jumala niin kuin tahtoo, sillä Jumalanpa onkin asia, ja ei ihmisten, josta olkoon Jumalalle kiitos.

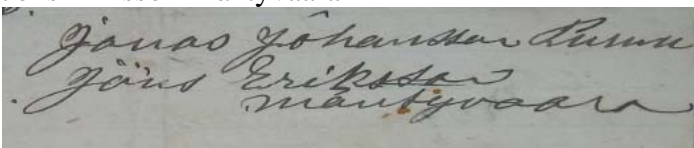
Sillä nyt ovat piljetit tulleet Ameriikasta minulle ja Juntille, ja ohjekirja, jonka jälkeen meidän pitää vaeltaman ja kulkeman jokaisen tatsuunin [=aseman] ja merihaminat [merisatamat] läpi heidän tykönsä, jossa he tulevat meitä vastaanottamaan New Yorkissa, niin myös matkarahat eri kirjassa Gellivaaran postissa, ja meillä tulee lähtö jälkeen uuden vuoden niillä viikoilla, niin olemme myös saaneet Henry Kollerilta kutsukirjan. Hän on kirjoittanut kaikkein kristittyin pyynnöstä ja puolesta, jossa he sanovat ilolla tervetulemaa ystävällisellä rakkaudella, josta het kiittävät Jumalaa, että het saisit tervehtellä esikoisten seurakunnan vanhimpia ja esikoisten seurakunnan vanhinten lähetyssaarnaajia raamattuun jälkeen, josta olkoon Jumalalle kiitos.

Ja saan sinulle ilmoittaa, että kaikilla enemmistön joukolla kuuluu olevan ikävöitsemyys, kuin me lähemme, että jos vanhin ja rakastettu opetuisä, joka on heitä heikkoja korjannut niin kuin omia lapsiansa ja ruokkinut iankaikkisen elämän sanoilla. Toivottavat jos hän jaksaa, kävis meidän tykönä, se olis heille iloksi ja lohdutukseksi, kuin Jonas ja Juntti lähtevät niin kaukaiselle reissulle, ja Jonas ja Anna Liisa sanovat, jos tulette käymään, niin käykää minun kattoni alla evankeliumin suurella siunauksella, että minun huoneeni tulee siunatuksi. Ja se kuuluu olevan kaikkein teidän tulemiseen, jotka yksimielisesti nautitsevat Jumalan armon ilmaa esikoisten seurakunnan helmassa, ja en suita kaikkia nimellisesti mainita. Mutta sanomme yhteisesti koko Herran lauman kanssa täältä Gellivaaran seurakunnasta teille terveisiä, Juhani Raattamaalle ja rakkaalle sisarelle Karuliinalle hänen emännälle ja kaikille koko Herran laumalle, jotka siellä kanssanne yksi ovat.

Teidän vanha veljenne Mäntyvaaran Erkki sanoo terveisiä teille. Jonas ja Anna Liisa sanovat rakkaita terveisiä teille ja Jonas sanoo, sanokaa Muonion kristityille terveisiä minulta ja Mäntyvaaran Juntti ja Martta ja koko hänen huoneensa niin myös Jonas koko hänen huoneensa kanssa sanoo terveisiä teille. Ja jääkää hyvästi Herran haltuun ja rukoilkaat edestäni ja antakaa anteeksi kaikki minun heikkoudet ja puuttuvaisuudet, ja kantakaa minuakin anteeksiantavaisella sydämellä armoistuimen tykö.

Tätä merkitsee heikko veljenne ja matkakumppaninne armon osallisuudessa ja evankeliumin edesvastauksessa ja vaivoissa tässä kalliissa työssä teidän kanssanne Herrassa

Jonas Johansson Purnu
Jöns Eriksson Mäntyvaara

A photograph of a handwritten signature in cursive script. The text reads "Jonas Johansson Purnu" on the first line and "Jöns Eriksson Mäntyvaara" on the second line. The ink is dark and the handwriting is fluid and connected.